

ĐẢNG BỘ XÃ ĐẠI – LỘC LÃNH ĐẠO SẢN XUẤT TỐT VÀ CHIẾN ĐẤU GIỎI

DŨNG TIẾN

Xã Đại – Lộc (Hậu – Lộc, Thanh - hóa) nằm ven đường số 1, kề bên một chiếc cầu lớn bắc qua sông Mã. Ngày 3 và 4 tháng 4 – 1965 giặc Mỹ mở cuộc tấn công quy mô bằng máy bay vào nhiều nơi thuộc Thanh hóa – hóa, trong đó có Đại – lộc. Sau đó chúng lại tiếp tục bắn phá ở xã này tất cả 15 trận lớn nhỏ.

Dưới sự lãnh đạo của đảng bộ Đại – lộc, nhân dân địa phương đã phối hợp chặt chẽ cùng bộ đội chiến đấu dũng cảm, giáng cho kẻ thù những đòn đích đáng. Mặt khác, trong hoàn cảnh phải chiến đấu và sẵn sàng chiến đấu, sản xuất vẫn được đẩy mạnh và đạt những thành tích lớn.

Qua thực tiễn lãnh đạo của đảng bộ xã Đại – lộc, có thể nêu lên mấy vấn đề nổi bật nhất là:

1. Giáo dục, phát động tư tưởng đảng viên, quần chúng một cách chặt chẽ, kịp thời, bằng nhiều hình thức phong phú.

Do máy bay địch bắn phá một số nơi ở Thanh – hóa và nhiều lần bay lượn trên bầu trời Đại – lộc, tư tưởng bi quan dao động này đã nảy nở trong nhân dân. Dân quân cho rằng đánh Mỹ bằng súng trường thì làm ăn gì được, nhân dân thì sợ bom tạc, và đạn rốc – két. Nhiều gia đình mang nhau lên núi sống vạ vật, thôn Y – ngô có lúc hầu như gán cả làng vào núi, có đảng viên đem gia đình đi tản cư mấy chục cây số. Vì vậy công việc sản xuất và chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu có lúc bị ảnh hưởng rất lớn. Trước tình hình đó, đảng ủy tập trung giải quyết tư tưởng bi quan dao động, chống tư tưởng sợ Mỹ, phát huy tinh thần yêu nước chống Mỹ, dám đánh Mỹ và quyết thắng giặc Mỹ xâm lược. Trong Đảng, rồi ngoài quần chúng, đã tiến hành trao đổi, thảo luận những vấn đề như: tại sao đế quốc Mỹ và tay sai lại mở rộng chiến tranh phá hoại ra miền Bắc, làm thế là chúng mạnh hay yếu? Mỹ mạnh hơn ta và yếu hơn ta ở những chỗ nào? Ta có thể đánh thắng được giặc Mỹ không? Trong khi thảo luận, đảng ủy đã biết kết hợp giải thích lý luận với phân tích thực tiễn làm cho mọi người hiểu rõ được âm mưu địch, thấy được chỗ mạnh chỗ yếu của chúng và khả năng chiến thắng của nhân dân ta, hiểu rõ tác dụng của chiến tranh

nhân dân và quốc phòng toàn dân, củng cố thêm sự tin tưởng ở đường lối đúng đắn của Đảng. Trên cơ sở đó, đảng ủy xác định vị trí quan trọng và nhiệm vụ trực tiếp chiến đấu của Đại – lộc cho toàn đảng bộ và nhân dân, vạch rõ chỉ có chiến đấu mới bảo vệ được cầu, bảo vệ được tính mạng, và tài sản của nhân dân, bảo vệ được sản xuất; ngược lại, chỉ có sản xuất tốt mới chiến đấu chống Mỹ thắng lợi. Đảng bộ đã nhất trí ra nghị quyết về nhiều vấn đề quan trọng, nhưng đặc biệt nhấn mạnh là phải tăng cường củng cố lực lượng dân quân về mọi mặt để có thể sẵn sàng chiến đấu và chiến đấu thắng lợi.

Đối với quần chúng, đảng ủy tiến hành giáo dục tư tưởng rộng rãi, nhằm phát động phong trào chống Mỹ cứu nước. Trong tổ chức dân quân tự vệ còn tổ chức học tập riêng để đạt mức phát động tư tưởng cao hơn, xây dựng lòng căm thù giặc Mỹ, dám đánh và quyết thắng giặc Mỹ. Hình thức phát động là ôn lại truyền thống cách mạng của nhân dân địa phương từ Cách mạng tháng Tám đến nay, nhất là tinh thần phục vụ nhân, vật, tài, lực cho kháng chiến, góp phần chiến thắng đế quốc Pháp, qua đó mà xác định rằng ngày nay sau 10 năm xây dựng chủ nghĩa xã hội, chúng ta càng có khả năng góp phần nhiều hơn nữa việc chiến thắng giặc Mỹ. Bà con còn hồi tưởng cảnh nghèo đói dưới thời đế quốc và phong kiến, so sánh với chế độ mới đã đem lại cơm no áo ấm cho họ, vì đâu toàn xã có 679 hộ thì nay chỉ còn 58 hộ nhà tranh vách đất, vì đâu thôn Y – ngô bị bom đốt trụi hồi năm 1951 nay đã có 248 nhà ngói trong số 255 hộ, v.v... Qua đó xây dựng tinh thần chiến đấu bảo vệ chế độ xã hội chủ nghĩa, bảo vệ thành quả cách mạng mà chính họ đã đấu tranh được. Mọi người đã nghe kể lại cái tang chung vô cùng uất hận ngày 1- 8 - 1951, giặc Pháp bị thất bại nặng, đã trút bom xuống làng Y – ngô làm cho 51 người chết, nhiều người bị thương, giờ đây 13 người tàn phế mang thương tật còn sống sót. Nhưng giặc Mỹ ngày nay còn dã man hơn nhiều. Chúng đã gây bao tội ác tày trời cho nhân dân ta ở cả hai miền Nam, Bắc. Hận giặc Pháp chưa nguôi, lại thêm thù giặc Mỹ chất cao như núi. Tất cả những cái đó đã kích động chí căm thù địch, tăng thêm lòng yêu nước, yêu quê hương của mọi người. Có thể nói nhiều anh chị em dân quân ở đây không thắc mắc gì hết, chỉ thắc mắc một điều là họ không được tham gia đơn vị trực tiếp chiến đấu để tự tay cầm súng giết giặc. Mọi người đều coi việc tham gia

đơn vị trực tiếp chiến đấu là một vinh dự. Phong trao thanh niên “ ba sẵn sàng ” sôi nổi, tinh thần chờ lệnh là đi, có địch là đánh hùng hực như lửa cháy. Phong trào “ ba đảm đang ” được phát động, đã có tác động thúc đẩy mạnh mẽ thanh niên lên đường diệt Mỹ, cứu nước. Hàng trăm thanh niên dân quân đã tái ngũ và nhập ngũ, hàng trăm nam nữ thanh niên khác đã xung phong đi phục vụ quốc phòng và các công tác khác.

Sau khi địch phá cầu sắt, ta bắc lại cầu phao và làm thêm bến phà. Một số người yếu bóng vía, sợ địch tàn phá xóm làng lần nữa. Một hai đảng viên cũng hoang mang, phụ họa theo quần chúng kêu ca, thắc mắc. Đảng ủy lại tiến hành đợt giáo dục tư tưởng mới nhằm chống những nhận thức sai lầm lệch lạc đó, giải thích làm cho mọi người thấy rõ địch phá đường giao thông là nhằm ngăn chặn sự chi viện của miền Bắc đối với cách mạng miền Nam. Ta tích cực sửa chữa cầu đường là thiết thực ủng hộ công cuộc giải phóng của đồng bào miền Nam, là để đưa hàng hóa vào phục vụ đồng bào khu bốn cũ trong đó có địa phương mình. Nếu địa phương mình có hi sinh phần nào chẳng nữa thì cũng là nghĩa vụ bảo vệ miền Bắc, góp phần giải phóng miền Nam. Hiểu được như vậy, nên mọi người đều thông suốt, tích cực tham gia việc sửa chữa cầu phà. Cũng do kết quả của công tác giáo dục tư tưởng mà đã xuất hiện những cử chỉ vô cùng cảm động của mỗi tình quân dân đoàn kết chiến đấu. Nhân dân giúp bộ đội hóa trang xe cộ, tiếp tế cơm nước, đạn dược cho bộ đội chiến đấu. Có lần bộ đội thiếu cơm, anh em dân quân đã nhường phần mình cho bộ đội ăn trước để lấy sức đánh giặc. Biết làm tốt công tác giáo dục tư tưởng chẳng những động viên được lực lượng nhân dân tham gia chiến đấu và phục vụ chiến đấu có kết quả, mà còn an ủi, động viên được những gia đình có con em hy sinh trong chiến đấu. Cụ Ngọ-văn-Trình bị giặc Mỹ cướp mất người con thân yêu, trong buổi lễ truy điệu, cụ đã nói: “ Con tôi chết, gia đình tôi rất thương tiếc, nhưng đáng tiếc hơn là nó đóng góp cho tổ quốc còn quá ít, tôi tuy đã già, nhưng cũng xin tiếp tục góp phần đánh Mỹ ”. Ông Đặng-văn-Chỉ có con hy sinh ở mặt trận khác cũng nói lên từ đáy lòng: “ Thằng bố cò nhà tôi đánh Mỹ đã hy sinh. Tôi còn thằng thứ hai cũng sẽ tiếp tục cho đi đánh Mỹ, nếu nó lại hy sinh thì còn con thằng bố cò cũng sẽ lên đường đi đánh Mỹ để trả thù cho bố và chú nó, cho đồng bào cả nước ”.

2. Chỉ đạo cụ thể, chuẩn bị chu đáo, nắm chắc lực lượng, thực hiện tốt hai nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu.

Đi đôi với công tác tư tưởng, đảng ủy chú trọng việc tổ chức chỉ đạo thực hiện. Đảng bộ Đại-lộc được huyện ủy quan tâm giúp đỡ nhiều như cử cán bộ về phụ trách, củng cố lại ban chấp hành đảng bộ, thay đổi bí thư, đề bạt chủ tịch mới để có đủ khả năng đảm đương những nhiệm vụ mới nặng nề và phức tạp. Đảng ủy ngoài việc phân công người lãnh đạo sản xuất thường xuyên, còn phân công chỉ đạo trong chiến đấu, như đồng chí bí thư nắm sản xuất nông nghiệp với hợp tác hóa, đồng thời nắm cả quân sự, trực tiếp làm chính trị viên xã đội; đồng chí chủ tịch phụ trách kế hoạch nói chung và trực tiếp lãnh đạo các đơn vị dân quân loại hai làm các nhiệm vụ tải thương, cứu thương, chữa cháy,...; đồng chí thường vụ đảng ủy phụ trách nông nghiệp kiêm phụ trách công việc tiếp tế cơm nước, đạn dược... Các đồng chí đảng ủy viên khác cũng tùy theo khả năng và yêu cầu công tác mà phân công phụ trách thêm những công việc trong chiến đấu. Các ngành, các tổ chức quần chúng được kiện toàn; hội mẹ chiến sĩ được thành lập ở các thôn; các ban quản trị hợp tác xã cũng được củng cố lại, đặc biệt là tổ chức dân quân. Trong dân quân đã tiến hành xét duyệt lại tiêu chuẩn chính trị để xây dựng một trung đội mạnh gọi là trung đội trực chiến. Đơn vị này được đảm bảo hoàn toàn về tính chất giai cấp và chiến đấu dưới sự lãnh đạo của đảng ủy. Mặt khác, tiến hành kiểm thảo trong đảng bộ vấn đề tại sao cán bộ, đảng viên ít tham gia dân quân, và đã quyết định những đồng chí còn trong lứa tuổi nhất thiết phải tham gia dân quân. Đồng thời, kiện toàn lại các ban chỉ huy từ trên xuống dưới, các bí thư chi bộ đều là chính trị viên hoặc trung đội trưởng dân quân, đưa một số đảng viên làm nhiệm vụ chỉ huy ở cấp trung và tiểu đội. Đảng ủy cử xã đội đi học lớp bồi dưỡng quân sự và chính trị để có thêm khả năng chỉ huy chiến đấu. Sau đó đảng ủy đã kịp thời tổ chức học tập chính trị và quân sự cho dân quân. Trong huấn luyện đã chú ý hướng dẫn về cách bắn máy bay, học cách sử dụng một loại súng mới được vũ trang. Các tổ chức khác như cứu thương, tải thương, chữa cháy,... đều được luyện tập và thực tập nhiều lần. Anh chị em đã tranh thủ luyện tập vào những buổi trưa và tối sau lúc sản xuất. Mặt khác, cử một số dân quân đi học sử dụng súng cao xạ để sau có thể thay thế pháo thủ của bộ

đội khi cần thiết. Do đảng ủy nhận thức được đầy đủ vai trò của dân quân trong chiến tranh nhân dân, nên đã quyết tâm xây dựng về mặt tổ chức, giúp đỡ và tạo điều kiện tốt cho nó hoạt động. Chẳng bao lâu phong trào dân quân ở đây đã từ chỗ kém của huyện tiến lên thành một đơn vị khá. Hiện nay, trung đội dân quân thôn Ngọc-trì đã được công nhận là đơn vị quyết thắng, hai trung đội thôn Y-ngo và Phú-lý là đơn vị tiên tiến.

Xây dựng lực lượng là một vấn đề quan trọng, nhưng quản lý chặt chẽ lại là một yếu tố để chiến thắng. Thực hiện phương châm “ con chi đi, con di lớn ”, biết luôn luôn kịp thời bổ sung lực lượng dân quân loại hai lên dân quân loại một, thay thế những anh em đi làm nhiệm vụ khác. Nhờ đó mà trung đội mạnh lúc nào cũng có đủ lực lượng đảm bảo thường xuyên chiến đấu. Đảng ủy chủ trương tập trung toàn bộ súng của dân quân lại để vũ trang cho đơn vị trực chiến và từ chỗ một người giữ một súng, nay quy định hai người giữ một súng (tuy nhiên vẫn có một người giữ trách nhiệm chính), phòng khi người này đi vắng thì người kia ở nhà kịp thời sử dụng. Trong kế hoạch chiến đấu, cũng phân công rành mạch cụ thể, như khi chiến đấu xảy ra thì ai làm gì ở đâu, nếu tình hình có thay đổi thì theo phương án đã định sẵn mà chiến đấu, hết đạn thì lấy ở đâu, đi đường nào; có thương vong thì sau khi cấp cứu xong mang đến đâu cứu chữa, ... Có thể nói mọi việc từ lớn đến nhỏ đều được chuẩn bị khá chu đáo, tỉ mỉ. Kế hoạch này được thảo luận rất kỹ ở từng chi bộ, từng đơn vị dân quân, và còn được phổ biến xuống các xã viên hợp tác xã. Khẩu hiệu “ tay cày tay súng ” đã thành nếp sống thường xuyên trong dân quân. Khi đi sản xuất họ đều mang theo vũ khí bên người. Những anh em dân quân ở đơn vị trực tiếp chiến đấu đều được hợp tác xã bố trí lao động gần nhau và ở những nơi gần trận địa; nhờ vậy khi mọi người đang làm ở ngoài đồng, chỉ 15 phút sau khi nhận được lệnh báo động, toàn bộ lực lượng chiến đấu và phục vụ chiến đấu đã có mặt đầy đủ tại trận địa quy định. Đảng ủy, chi ủy, xã đội lúc đó người nào việc ấy, đâu đấy gọn gàng. Kế hoạch hợp đồng tác chiến cùng bộ đội cũng được thực hiện rất khẩn trương. Tình hình nhân lực trong thời gian này rất căng thẳng, 60 thanh niên lên đường nhập ngũ, hàng trăm người tham gia phục vụ quốc phòng, nhưng vẫn đảm bảo thường xuyên có hai, ba trăm người đi đắp ụ pháo cho bộ đội ba, bốn đêm liền. Khi kế hoạch

tác chiến thay đổi, chỉ cần một giờ sau khi có lệnh, lại có hàng trăm người xung phong đi bạt núi làm công sự và cứ thế tiếp tục cho đến khi hoàn thành trận địa. Có lần chỉ trong một đêm, chính quyền đã huy động đủ số tranh tre làm xong một căn nhà cho bộ đội ở để có đủ điều kiện tham gia chiến đấu ngay được.

Chẳng những đảng bộ ở đây quan tâm đến việc tổ chức chiến đấu mà còn rất quan tâm đến việc tổ chức phòng và tránh giặc để bảo vệ tính mạng và tài sản của nhân dân, như vận động phong trào quân sự hóa toàn dân, đồ đạc, thóc lúa cất để gọn gàng, vận động các gia đình đào hầm hố tránh máy bay và giao thông hào trong xóm và trận địa. Đồng bào ở đây đã hiểu rõ ràng thà tốn mồ hôi còn hơn tốn xương máu. Tuy phải giải quyết nhiều khó khăn, nhưng trong một thời gian ngắn hàng trăm hầm hố và hai cây số đường giao thông hào đã làm xong. Nhờ vậy mà qua 15 trận chiến đấu ác liệt, ở địa phương chỉ có một người bị chết, một bị thương, một số mái ngói bị xô vỡ, hai con bò bị chết... Đó cũng là kết quả của sự chỉ đạo quyết tâm và có tổ chức của đảng ủy.

Về mặt sản xuất, mặc dù tình thế khẩn trương, nhưng đảng ủy vẫn bám sát đồng ruộng, lãnh đạo tích cực và cụ thể. Sau trận chiến ngày 3 và 4-4-1965, máy bay địch luôn lờn lộn trên trời, nhân dân đã tạm sơ tán vào núi tránh giặc, lúc này sản xuất có phần bị ảnh hưởng. Lúa chiêm bắt đầu chín, mạ mùa bị hạn chưa gieo. Đảng ủy đã phân tích kỹ không vì chiến đấu mà bỏ sản xuất, bây giờ sản xuất cũng là chiến đấu, đòi hỏi cũng phải hy sinh dũng cảm. Nếu không sản xuất được thì thực tế cũng không thể chiến đấu được. Các chi bộ hiểu rõ rằng bỏ sản xuất thì cũng chẳng khác nào là hạ vũ khí đầu hàng địch, địch đến ta đánh được thì chẳng lẽ địch đi ta không sản xuất. Do quan niệm được như vậy, nên đảng ủy đã quyết tâm vận động nhân dân về sản xuất với khẩu hiệu “đồng ruộng là chiến trường, cày cuốc là vũ khí, nhà nông là chiến sĩ”. Để thực hiện khẩu hiệu đó, các ban chi ủy và ban quản trị hợp tác xã đã bàn bạc với xã viên tổ chức sơ tán các cháu nhỏ, còn những người khỏe mạnh thì ở nhà sản xuất. Một mặt đã biết vận động tổ chức lực lượng đảng viên, thanh niên, dân quân làm nòng cốt, nhận khoán ở những nơi khó khăn nguy hiểm nhất để khi cần thiết có thể về chiến đấu được nhanh chóng, còn những xã viên khác cũng được tổ chức thành những nhóm nhỏ, làm

khoán từng công việc ở nơi xa trận địa. Địch đánh ngày ta làm đêm, địch đánh đêm ta làm ngày, giặc đến ta đánh, giặc đi ta sản xuất. Phong trào sản xuất đã được đẩy mạnh. Dần dần bà con về tham gia sản xuất ngày càng đông, khẩn trương chuẩn bị phương tiện thu hoạch vụ chiêm nhanh, gọn, tốt. Do nắm vững thời cơ thuận lợi trong lúc có tuần trăng, đảng ủy đã tập trung cao độ lực lượng vào sản xuất, nhiều lúc 100% lao động đều tham gia sản xuất. Nhờ có sự chỉ đạo cụ thể như vậy, chỉ trong bảy ngày toàn xã đã gặt xong, hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch trước ba ngày so với kế hoạch của huyện. Trong vòng 10 ngày đã giải quyết được nước gieo 32 mẫu trong số 60 mẫu mạ, và đến 26-4 đã gieo xong mạ, vượt kế hoạch quy định bốn ngày. Diện tích trồng khoai lang năm 1965 tăng hơn năm 1964 là 14 mẫu; mặt khác, xã vẫn đảm bảo trồng 40 mẫu lạc theo kế hoạch của huyện giao. Vừa thu hoạch vừa bắt tay cày, chuẩn bị cày mùa. Ban thường vụ đảng ủy không ngày đêm nào vắng mặt trên đồng ruộng, vừa lãnh đạo vừa kiểm tra việc thực hiện, kịp thời phát hiện và giải quyết vấn đề tại chỗ. Có lúc thấy tốc độ cày bị chậm, các đồng chí thường vụ đảng ủy đã đi cày để rút kinh nghiệm, thấy rằng do tránh máy bay nhiều nên điểm cày đạt được thấp, một số người đã xin đi làm những công việc khác. Nên sau khi nâng điểm công cày, tốc độ cày lại đẩy lên nhanh chóng. Và hiện nay địa phương đang có phong trào thi đua phấn đấu đạt năng suất vụ mùa chống Mỹ bình quân 2,4 tấn một héc-ta và tăng sản lượng 5% do tinh phát động. Thu hoạch tuy khẩn trương, nhưng làm nghĩa vụ lương thực lại còn khẩn trương hơn. Toàn xã đã nhập kho trên 100 tấn thóc thuê và nghĩa vụ trước mức quy định sáu ngày. Tuy mức ăn của địa phương không cao, nhưng đáp ứng lời kêu gọi của Đảng, để có thêm lương thực đánh thắng giặc Mỹ, bà con xã viên ở đây đã tiết kiệm lương thực, bán thêm cho nhà nước 28 tấn thóc ngoài kế hoạch. Có thể nói rằng trong sản xuất và chiến đấu, trăm công nghìn việc dồn dập, nhưng đảng bộ ở đây đã làm vẹn cả đôi đường. Từ nhận thức đúng mà có tinh thần quyết tâm, cộng với sự lãnh đạo cụ thể, chuẩn bị chu đáo, đó là một trong những yếu tố quan trọng mà dựa vào đó đảng bộ Đại-lộc đã giành được kết quả bước đầu trong sản xuất và chiến đấu.

3. Cán bộ, đảng viên tiên phong gương mẫu thì quần chúng vững vàng, dũng cảm chiến đấu và phục vụ chiến đấu.

Trong cuộc đấu tranh sống mái với quân thù, đảng bộ Đại-lộc đã thể hiện tính chất tiên phong chiến đấu của Đảng. Qua 15 trận chiến đấu, tinh thần dũng cảm của đảng ủy đã thể hiện rõ rệt. Không trận chiến đấu nào là vắng mặt các đồng chí đảng ủy. Từ đồng chí Huấn, bí thư đến các đồng chí đảng ủy viên, luôn luôn có mặt ở những nơi khó khăn nguy hiểm. Có ngày mới ăn xong vài củ khoai đã phải chạy đi chiếm lĩnh trận địa, lúc giặc đi lại củ khoai bát nước chè xanh cùng nhau say xua rút kinh nghiệm lãnh đạo chiến đấu và chuẩn bị kế hoạch cho ngày hôm sau. Vai trò lãnh đạo của các chi bộ và tinh thần tiên phong gương mẫu của cá nhân đảng viên cũng được thể hiện rõ rệt. Khi địch đến ai nấy đều theo sự phân công mà làm nhiệm vụ. Ý thức tổ chức và kỷ luật được đề cao, cấp ủy ra chỉ thị, đảng viên phục tùng không điều kiện. Chỉ trừ ba, bốn đồng chí hoang mang bỏ nhiệm vụ chạy lên núi, còn tất cả các đồng chí đều tham gia chiến đấu và phục vụ chiến đấu, 70 trong số 82 đảng viên đã làm nhiệm vụ ngay tại trận địa như bắn máy bay, tải thương, vác đạn, chữa cháy, tiếp tế cơm nước, v.v... Sau mỗi trận chiến đấu, đảng ủy đều kịp thời biểu dương những đồng chí có thành tích. Một số ít đồng chí không làm tròn nhiệm vụ trong trận đấu, được sự phê bình thẳng thắn của chi bộ, nên đã tích cực chiến đấu trong những trận sau. “ Lửa thử vàng, gian nan thử sức ”, câu nói đó đã thôi thúc mọi đảng viên làm tròn nhiệm vụ. Đồng chí Thông, xã đội trưởng, đã gan dạ chỉ huy chiến đấu, kịp thời chuyển những lời kêu gọi của đảng ủy xuống đồng đội, nhằm nâng cao ý chí chiến đấu của anh em. Đồng chí Đăng, trung đội trưởng, chỉ huy nhiều trận chiến đấu rất linh hoạt, dũng cảm; trước ngày lên đường tái ngũ, thấy máy bay địch đến, lại ra công sự cùng anh em chiến đấu. Ngoài những đồng chí trẻ tuổi cầm súng trực tiếp chiến đấu, những đảng viên già cũng đều nêu gương tốt trong công tác phục vụ chiến đấu. Nữ đồng chí Huyền ngoài 40 tuổi, dẫn đầu từng đoàn các mẹ, các chị mang cơm nước lên trận địa tiếp tế cho bộ đội; đồng chí Nguyễn-văn-Đôn 57 tuổi, dưới bom đạn vẫn băng mình vượt chiến hào lặn qua đường cái nhiều lần mang cơm, tiếp đạn tại ụ pháo và không trận nào vắng mặt. Các đảng viên khác, từ cũ đến mới, từ già đến trẻ, ai cũng có những việc làm tương tự. Từ cán bộ cũ trong kháng

chiến đến cán bộ mới trong hòa bình, đều đoàn kết thành một khối vững chắc, ai nấy đều biểu thị lòng trung thành với Đảng trong phút chiến đấu quyết liệt.

Tinh thần gương mẫu dũng cảm của đảng viên đã động viên mạnh mẽ khí thế chiến đấu của quần chúng. Có những trận trời nắng gay gắt, mồ hôi chảy dòng trên báng súng, có trận mưa to nước ngập lưng người trong ụ súng, nhưng ai nấy vẫn chiến đấu ngoan cường.

Hiệp đồng chiến đấu giữa bộ đội và dân quân khá chặt chẽ, nên máy bay địch bị tấn công liên tiếp, lúc xuống thấp bị súng trường dân quân, khi lên cao thì bị cao xạ của bộ đội đánh. Thấy bộ đội vẫn cờ hiệu là cứu thương có mặt để cấp cứu, thấy vậy mũ là dân quân mang đạn tới. Hậu phương chẳng chịu thua tiền tuyến, trên đầu máy bay vẫn gầm rú, bà con vẫn thổi cơm nấu nước suốt ngày phục vụ dân quân và bộ đội. Hết gạo thì kẻ nhiều người ít góp lại, từng gia đình nấu nước rồi chị em mang thùng đến lấy. Từng gánh dứa, đường, muối, trứng của các mẹ các chị được quảy vào trận địa đưa tay từng chiến sĩ. Chiến đấu xong bà con lại mổ lợn đánh cá làm cơm cho dân quân, bộ đội ăn mừng chiến thắng.

Với những thành tích to lớn đó. Chính phủ đã ghi công đầu của đảng bộ và nhân dân Đại-lộc với một huân chương Chiến công hạng hai và đề nghị xét thưởng hai huân chương khác cho Đoàn thanh niên lao động và liệt sĩ Ngô-văn-Trường, 65 bằng và giấy khen cho cá nhân và đơn vị đã góp phần công lao cùng bộ đội bắn rơi 11 máy bay Mỹ, trong đó có một phần ba là đảng viên và toàn bộ Ban chấp hành đảng ủy. Bảy anh chị em có thành tích trong sản xuất và trong chiến đấu đã được vinh dự kết nạp vào Đảng. Những đảng viên ưu tú cũng đã được đề bạt vào cơ quan lãnh đạo của đảng bộ địa phương.

Tuy nhiên, trong công tác lãnh đạo sản xuất và chiến đấu, đảng bộ Đại-lộc cũng còn những khuyết điểm và tồn tại cần ra sức khắc phục, đồng thời làm tốt một số công tác trước mắt. Đảng bộ Đại-lộc hiện nay đang tập trung giải quyết một số vấn đề sau: tiếp tục đẩy mạnh sản xuất vụ mùa, đấu tranh chống tư tưởng làm dối làm ầu, không đảm bảo kỹ thuật trong một số xã viên để đảm bảo vụ mùa năng suất cao,

đẩy mạnh công tác thủy lợi và đắp đê phòng lụt. Đẩy mạnh việc phát triển Đảng và các tổ chức quần chúng, sửa chữa và đào thêm công sự, hằm hớ để tiếp tục chiến đấu. Tiếp tục tuyên truyền phát huy thắng lợi của những trận chiến đấu vừa qua, đồng thời giáo dục tinh thần tự giác cách mạng, chống tư tưởng bi quan, đề phòng tư tưởng chủ quan thỏa mãn với thành tích, thắng không kiêu, khó không nản, sẵn sàng chiến đấu và chiến đấu thắng lợi.